

[Socialministeren.]

enhedsordning, måtte man formentlig i alt fald efter visse menneskers opfattelse også overveje muligheden af at yde tilskud efter ensartede regler til alle, både A-gruppen og B-gruppen, om ikke af andre så af praktiske grunde. Inden for et beløb af de ca. 900 mill. kr. ville det formentlig dreje sig om relativt beskedne beløb, og disse tilskud ville jo fremkomme gennem skat efter progressiv skala. Men debatten her i dag har jo vist, at der i hvert fald ikke er nogen interesse for den tanke.

I alle vore nabolande er der skabt eller forberedes der rationelle enhedsordninger. I det konservative England henhører sygeforsikring, ulykkesforsikring og folkepension under samme kontorordning og samme ministerium. Borgerne stilles altså over for en administrativ enhedsordning, hvad enten det drejer sig om svækkelse gennem sygdom, gennem ulykker eller gennem alderdom. I Sverige forberedes nu en lignende ordning, og vi bør vel regne med, at vor tilslutning til de syv vil medføre, at vi også socialpolitisk rykker hinanden nærmere. I denne sommer har jeg underskrevet 2 sociale overenskomster, en med England og en med de øvrige nordiske lande, og vi kommer jo nok til at gå videre ad den vej. Bl. a. på folkepensionsordningens område kræves der et nærmere samarbejde.

Vi skal ikke mekanisk efterligne de andre nationer, men jeg tør vel på den anden side bemærke over for oppositionens ærede ordførere og over for visse blade, f. eks. over for Jyllands-Postens ensidige propaganda, at den konservative regering i England i hvert fald ikke har opfattet den gennemførte enhedsordning som en socialisering.

Hovedsagen er, at der bliver ensartede ydelser for medlemmerne i de to grupper, A-gruppen og B-gruppen. Det er kedeligt, når cirkulæret fra fortsættelseskassen „Sjælland“ hævder, at medlemmerne bliver ringere stillet i B-gruppen end i fortsættelsessygekassen. Sandheden er, at ydelserne bliver mere dækkende, hvilket er en forbedring. De karakteristiske særordninger, især lægeordningen, herunder de særlige fordele, som fortsættelsessygekassemedlemmerne har haft, bevares; de får altså vedblivende det frie lægevalg, som flere medlemmer har understreget værdien af.

Det må erkendes, at kontingentet i B-gruppen bliver noget dyrere end i fortsættelsessygekasserne, men forøgelsen skyldes alene de større ydelser, og der er endog den lempelse, at staten giver 5 kr. pr. medlem, og at sygehustaksterne halveres også for B-medlemmerne.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, støttet af det ærede medlem hr. Peter Larsen, ønskede statstilskuddet til sygekasserne formindsket. I sygeforsikringskommissionens betænkning på side 65-66 har det ærede medlem hr. Ninn-Hansen udtrykkeligt udtalt, at alle over 14 år skal have ret til medlemskab af en anerkendt sygekasse — det vil sige uanset deres økonomiske forhold. Der bør, skriver det ærede medlem, være lige stort kontingent for alle. Nu tilføjer det ærede medlem her i dag, at folk må selv normalt dække udgifterne til sygeformål.

Hvis statsstøtten forringes for A-medlemmerne, vil det uvægerligt betyde en forøgelse af sygekassekontingentet. Hvis statsstøtten helt bortfalder, som det ærede medlem syntes at gå ind for, bliver der faktisk tale om en fordobling af sygekassekontingentet. Det vil uvægerligt ramme de dårligst stillede, og for manges vedkommende vil det medføre, at kommunen må betale deres kontingent. Der bliver i så fald stort set tale om en overflytning af statsudgifter til kommuneudgifter, thi, som jeg før sagde, sundhedsudgifterne skal jo betales.

Et meget vigtigt fremskridt, betonet af flere af de ærede ordførere, er ophævelsen af alders- og helbredsbetingelserne. Hvis imidlertid sygekasserne skal optage hvem som helst uden hensyn til alder og helbred, må forsikringsgrundlaget være bredere; forøgede risici kræver et bredere forsikringsgrundlag eller højere kontingenter. Her er de bidragydendes beløb, som er foreslået til at være 24 kr., en absolut nødvendighed; det er, synes jeg, endda en overordentlig billig betaling for at sikre sig entré til sygekassernes store goder.

Jeg har talt med de to sygekassegrupperes forretningsudvalg om hovedlinjerne i det forslag, der her foreligger. Forretningsudvalget for de statsanerkendte sygekasser indtog en velvillig og, jeg tror, jeg tør sige positiv holdning; man var villig til at arbejde